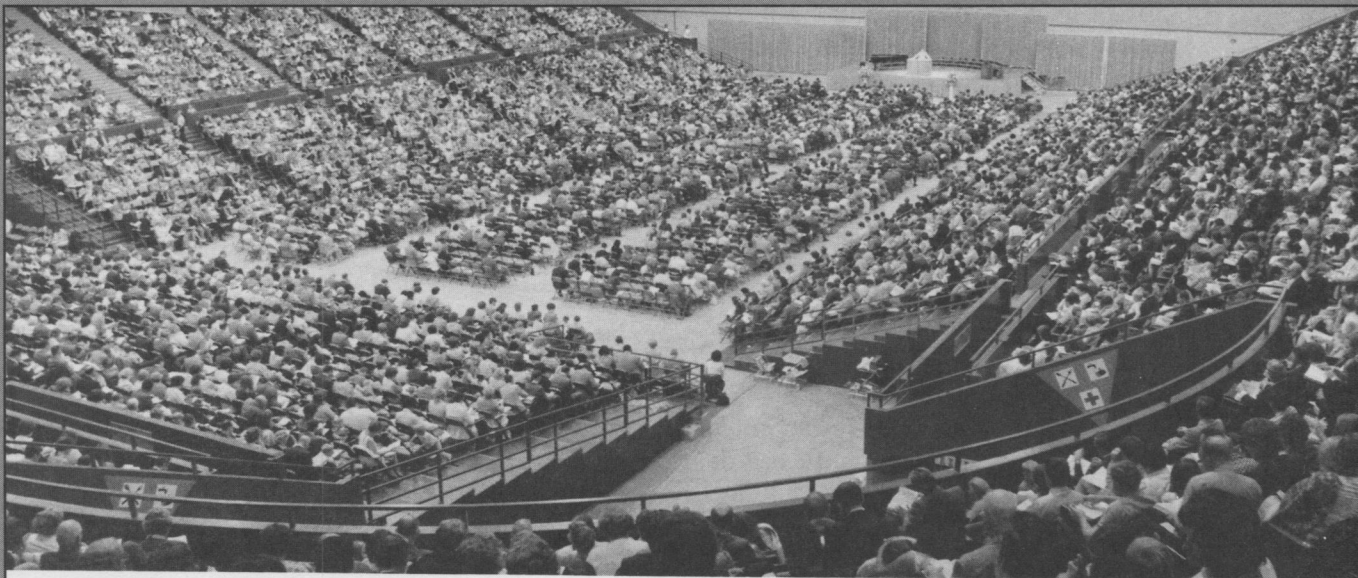

AMBASSADOR COLLEGE

Bijbel- CURSUS

ONZE CURSISTEN SCHRIJVEN

„Ik kijk uit naar de komst van elke les en vind ze alle goed samengesteld en gemakkelijk te volgen. Daar ik een getrouwd man ben en een gezin met vijf jonge kinderen heb, is het voor mij echter niet altijd gemakkelijk voor elke les de nodige tijd te vinden. Gelukkig is het aangeboden materiaal zo interessant dat ik mijn dorst naar de schitterende kennis die elke les bevat maar gedurende zeer korte periodes kan bedwingen.”

— D.P., Keperra, Queensland

„Inschrijven op deze cursus heeft veel weg van opnieuw naar school gaan, alleen betreft het nu de studie van de Bijbel. Ik geniet werkelijk van deze cursus. Het verbaast me dat ik de lesstof zo goed onthoud.”

— A.S., Hoodsport, Washington

„Ik wil u alleen maar vertellen hoeveel plezier ik beleef aan het lezen van *De Echte Waarheid* en al de boekjes die ik van u ontvang. Ik wil u ook bedanken voor de Bijbelcursus, die mij meer dan al het andere met de waarheid in kennis heeft gebracht. Die waarheid schokte mij in het begin, maar na bestudering van de lessen ontdekte ik dat alles in de Bijbel te vinden is. Ik had de waarheid nooit eerder vernomen en was er mijn hele leven blind voor geweest.”

— E.H., Poplarville, Mississippi

„Toen ik mijn laatste les af had, begon ik de lessen nog eens in hun geheel door te nemen. Ik merk dat ik nu niet alleen de gedeelten lees die een antwoord geven op de vragen, maar ook de teksten eromheen. Ik heb jaren zonder enig succes gezocht, maar heb nu eindelijk iets gevonden dat de moeite waard is en van werkelijk inzicht getuigt. Gaat u vooral door met dit goede werk.”

— P.H., Saskatchewan, Canada

Hoe uw inschrijving is betaald

Deze cursus wordt u gratis ter beschikking gesteld door de Wereldwijde Kerk van God. Dit wordt mogelijk gemaakt door de vrijwillig gegeven tienden en offers van de leden van de Kerk en van anderen die het werk van de Kerk willen steunen. Zij die dit wereldomvattende Werk van God vrijwillig willen steunen zijn hartelijk welkom als medewerkers in het verkondigen en publiceren van het evangelie aan alle volken.

AMBASSADOR COLLEGE Bijbel- CURSUS

Les 11

Een internationale cursus voor bijbels begrip gepubliceerd door de Worldwide Church of God (in samenwerking met Ambassador College), Pasadena, Californië, VS. Copyright © 1992 Worldwide Church of God voor de gehele inhoud van deze publikatie. Alle rechten voorbehouden.

Oprichter: Herbert W. Armstrong (1892-1986)

Uitgever: Joseph W. Tkach

Redactie: Greg R. Albrecht, Sheila Graham, Herman L. Hoeh, Ronald D. Kelly, Richard A. Sedliacik, Norman L. Shoaf

Vormgeving: Bruce Hedges, Bill Wilson, Monte Wolverton

Hoofd distributie: Boyd Leeson

ADRESSEN:

Nederland en België: Postbus 444, 3430 AK Nieuwegein, Nederland

Verenigde Staten: P.O. Box 111, Pasadena, California 91123

Australië: P.O. Box 202, Burleigh Heads, Queensland 4220

Canada: P.O. Box 44, Station A, Vancouver, B.C. V6C 2M2

Caribisch gebied: P.O. Box 5578, Fort Lauderdale, Florida 33310-5578

Duitsland: Postfach 1129, W-5300 Bonn 1

Engeland: P.O. Box 111, Borehamwood, Herts., WD6 1LU

Filippijnen: P.O. Box 1111, MCPO, 1299 Makati, Metro Manila

Italië: Casella Postale 270, 24100 Bergamo

Nieuw-Zeeland: P.O. Box 2709, Auckland 1

Zuid-Afrika: P.O. Box 5644, Cape Town 8000

Gelieve ons zo spoedig mogelijk adreswijzigingen door te geven. Sluit a.u.b. uw oude adresstrook bij.

Voorpagina

Eén manier waarop Gods mensen hun liefde voor God tonen is door het vieren van de dagen die Hij heeft geheiligd en die wij heilig moeten houden. Gods feesten en heilige dagen openbaren zijn grote plan voor de mensheid. Deze les geeft een overzicht van de betekenis van deze dagen. Een van Gods feesten is het Loofhuttenfeest dat de komende regering van Jezus Christus op aarde uitbeeldt. Dit Feest wordt door Gods Kerk op tientallen feestplaatsen in de hele wereld gevierd.

Ambassador College

WAAROM MOETEN CHRISTENEN GODS HEILIGE DAGEN IN ACHT NEMEN?

Waarom stelde God de wekelijkse sabbat en de zeven jaarlijkse sabbatten in? Zijn deze heilige dagen ook bedoeld voor de nieuwtestamentische Kerk?

Toen God ten behoeve van de mens de zevendedagssabbat apart zette en heiligde (Gen. 2:2-3), gaf Hij daarmee de mensheid een rustdag die van grote betekenis is.

Naast de wekelijkse sabbat heeft God bovendien bepaalde andere dagen van het jaar afgezonderd en geheiligd.

God is bezig met de uitvoering van een groot plan om het schitterende doel dat Hij met de schepping van de mens beoogt te verwezenlijken. De hoofdrol in dit plan wordt vervuld door Jezus Christus.

Gods plan wordt ontvouwd door zeven jaarlijkse feesten, die in fasen weergeven hoe God zijn plan voor de mens volvoert. De viering van deze feesten en heilige dagen, waartoe het oude Israël werd verplicht, is door het voorbeeld van Jezus Christus en de apostelen bevestigd. De feesten en heilige dagen brengen Gods handelen in de geschiedenis in beeld. Ze zijn een symbool van Gods macht en van de lang verwachte, maar nog in de toekomst liggende voltoering van Gods plan van behoud.

Deze feesten moeten, zoals in Leviticus 23:37-38 vermeld staat, als heilige samenkomsten worden gehouden naast „de [wekelijkse] sabbatten des Heren”. Het zijn „de feesttijden des Heren” — „mijn feesttijden”, zegt God (vers 2, 4). Gods feesten, die deel uitmaken van Gods wet, werden niet afgeschaft, toen bij de dood van Christus het oude, op de berg Sinaï gesloten verbond ophield van kracht te zijn.

De viering van Gods jaarlijkse heilige dagen

werd voor altijd geboden. Christus vierde ze. De nieuwtestamentische Kerk, in 31 n.C. door Christus gesticht, vierde ze. En ook in onze tijd worden ze gevierd.

De hele ontwikkeling van Gods grote plan wordt door de Kerk van God — „het Israël Gods” (Gal. 6:16) — jaar op jaar gevierd en beleefd door het onderhouden van Gods heilige dagen. De inachtneming van die dagen herinnert de kerkleden aan Gods schitterende plan en hun aandeel daarin.

Gods geestelijke oogsten

In het land waar het oude Israël zich vestigde (grotendeels het gebied van de hedendaagse staat Israël), vond in het voorjaar een kleine graanoogst plaats, gevolgd door een veel grotere aan het eind van de zomer en het begin van de herfst. Deze jaarlijkse landbouwoogsten stonden model voor Gods geestelijke „mensenoogsten”.

Uit hetgeen Christus en de apostelen leerden kunnen wij opmaken dat de voorjaarsfeesten uitbeelden dat de mensen die God vóór de wederkomst van Christus roept om zijn kinderen te worden niet meer zijn dan een „eerstelingen”-oogst (Jak. 1:18), slechts het relatief kleine begin van de geestelijke oogst van mensen.

De feesten in verband met de veel grotere herfst-oogst zijn een verwijzing naar de miljarden mensen die na Christus' wederkomst door God tot behoud zullen worden geroepen.

In Leviticus 23 vinden wij een overzicht van de

jaarlijkse feesten. De eerste drie, beginnend met het Pascha, zijn herinneringen aan de eerste fasen van Gods plan. De laatste vier feesten zijn een vooruitblik; ze beelden uit hoe en wanneer God zijn grote herfstooft van mensen zal binnenhalen.

Bewaard voor Gods Kerk

De oude Israëlieten hadden in het algemeen geen begrip van het schitterende doel dat God met de mensheid beoogt. Zij begrepen de geestelijke betekenis van de jaarlijkse heilige dagen niet. God verschaftte hun dat geestelijke inzicht ook niet (Ef. 3:4-5), omdat de tijd om zijn heilige Geest uit te storten nog niet was aangebroken.

Met welk doel schonk God dan het oude Israël zijn wet en zijn heilige dagen?

De Bijbel zegt dat de oudtestamentische geschriften, waarin de kennis van de wekelijkse sabbat, de jaarlijkse sabbatten en feesten en de ware door God gegeven kalender zijn opgenomen, aan het oude Israël gegeven werden om van generatie op generatie te worden doorgegeven. Stefanus zei in zijn rede in het boek Handelingen dat Mozes, als vertegenwoordiger van het volk Israël, „levende

woorden [ontving] om die u te geven” (Hand. 7:38).

God gebruikte de Joden om de hebreeuwse of oudtestamentische geschriften, de wekelijkse sabbat en de kalender die aangeeft wanneer Gods jaarlijkse heilige dagen moeten worden gevierd, te bewaren.

„Wat is dan het voorrecht van de Jood?” vroeg Paulus en hij gaf zelf gedeeltelijk het antwoord: „Velerlei in elk opzicht. In de eerste plaats toch dit, dat hun de woorden Gods zijn toevertrouwd” (Rom. 3:1-2).

De Joden, die erkenden dat hen de babylonische ballingschap was overkomen doordat zij Gods wet veronachtzaamd hadden, begonnen de wet overdreven nauwgezet in acht te nemen. Zij hielden trouw vast aan de kennis van de ware sabbat en bewaarden de geschriften van het Oude Testament en de ware kalender.

In Leviticus 23 wordt een opsomming gegeven van Gods feesten, beginnend met de wekelijkse zevendedagssabbat. Deze les geeft een beknopt overzicht van al Gods heilige dagen en richt zich daarbij op hun symbolische betekenis en de geldigheid van elk ervan voor christenen van deze tijd.

LES 11

De wekelijkse sabbat

Zoals wij in voorgaande lessen hebben geleerd is Gods plan gebaseerd op Gods geestelijke wet van liefde: liefde jegens God en liefde jegens de naaste. Gods liefde wordt nader uiteengezet in de Tien Geboden, waarvan de eerste vier tonen hoe wij God moeten liefhebben — hoe wij Hem moeten eren.

Het Vierde Gebod is, evenzeer als de andere negen, een onvervreemdbaar deel van Gods wet. Laten wij de belangrijke betekenis van de zevendedagssabbat begrijpen.

1. Op welke dag van de zogeheten scheppingsweek rustte God? Gen. 2:2-3; Ex. 20:11. Rustte God omdat Hij moe was van al het werk dat Hij op de voorafgaande zes dagen had gedaan? Jes. 40:28; Ps. 121:4.

COMMENTAAR: God bestaat uit geest en wordt, in tegenstelling tot de fysieke mens, nooit moe. Hij had dan ook geen reden om te rusten dan om daarmee de sabbat te scheppen en aan de mensen een voorbeeld ter navolging te geven. Door op de zevende dag van de scheppingsweek te rusten, be-

stemde God die tijd en elke zevende dag daarna voor een speciaal en heilig gebruik.

God stelde de sabbat in als een periode die loopt van vrijdagavond tot zaterdagavond. De sabbat is Gods tijd, niet de onze. God heeft hem geheiligd en in het Vierde Gebod gebiedt Hij ons de sabbat heilig te houden.

2. Voor wie werd volgens Jezus de sabbat gemaakt? Markus 2:27. Wie zijn daaronder begrepen? Ex. 20:10.

COMMENTAAR: „De sabbat is gemaakt om de mens”, d.w.z. elke zevende dag vanaf de scheppingsweek is door God apart gezet om door de mens op speciale wijze te worden doorgebracht. De sabbat was bedoeld om alle mensen die ooit zouden leven ten goede te komen, mits zij hem vierden op de door God bedoelde wijze.

3. Hoe wilde God de sabbat aan de mens ten goede doen komen? Deut. 5:14.

COMMENTAAR: Het oorspronkelijk hebreeuwse woord ‘sabbat’ betekent rust. Lichamelijke rust en geestelijke ontspanning na een drukke werkweek zijn duidelijke redenen om de sabbat te houden. God wist dat de mens na zijn werk periodiek rust

en verandering nodig heeft.

Het doel van de sabbat omvat echter veel meer dan louter rust. De zevendedagssabbat is een herdenking van Gods scheppingswerk, met daarin begrepen het schitterende doel dat God met de schepping van de mens voor ogen stond.

God heeft dit specifieke of geheiligde zevende deel van de week gereserveerd ter herinnering aan Hem als Schepper en aan het doel dat Hij met ons bestaan beoogt. De sabbat is een tijd voor geestelijke verfrissing door nauw contact met God. De sabbat geeft ons de tijd om na te denken over en te bidden tot God, om God te vereren (zowel individueel als samen met anderen) en om de Bijbel te bestuderen teneinde meer inzicht te verwerven in het doel van ons leven en in de weg om dat doel te bereiken.

4. Vierde Jezus Christus de sabbat? Lukas 4:16, 31.

5. Was ook de apostel Paulus gewoon de sabbat in acht te nemen? Hand. 17:1-2. Zijn er nog meer aanwijzingen dat de nieuwtestamentische Kerk in haar beginperiode de sabbat in acht nam? Hand. 13:13-16, 42, 44; 18:4.

COMMENTAAR: Er bestaat geen enkele twijfel dat de vroege, nieuwtestamentische Kerk van God de zevendedagssabbat in acht nam. Wie er in onze tijd naar streeft God te gehoorzamen zal dezelfde dag in acht nemen als Jezus, Paulus en de hele vroege Kerk.

6. Waartoe worden wij aangespoord met betrekking tot de samenkomsten op de sabbat? Hebr. 10:25.

COMMENTAAR: Gods sabbat mag niet licht worden opgenomen of worden vergeten. Het gebod zegt: „Gedenk de sabbatdag” (Ex. 20:8).

In deze tijd wonen Gods mensen wekelijks in meer dan 50 landen verspreid over de hele wereld sabbatdiensten van de Wereldwijde Kerk van God bij. Elke sabbat komen zij bijeen om van dienaren van de Kerk van God onderricht uit de Bijbel te ontvangen (Ef. 4:11-13).

Gods mensen scheppen vreugde in de sabbat en in de samenkomsten op deze dag. Zij leren hoe zegenrijk het is Gods sabbat te heiligen, de dag die ons herinnert aan God de Schepper en aan Gods doel met ons leven.

Het Pascha

De meeste bijbelcommentatoren en bijbelgeleerden zijn het erover eens dat de vele verwijzingen naar Gods jaarlijkse feesten in het Nieuwe Testament erop duiden dat de viering daarvan in de vroege Kerk bekend en aanvaard was en zelfs als vanzelfsprekend werd beschouwd. „In de vroeg-christe-

lijke Kerk werd de juistheid van de viering van de feesten samen met het gehele Joodse volk nooit ter discussie gesteld, zodat dit ook geen speciale vermelding behoeft” (*The New International Dictionary of the New Testament Theology*, deel 1, p. 628).

Uit het Nieuwe Testament blijkt evenwel dat Gods jaarlijkse feesten in de apostolische Kerk van God een nieuwe betekenis kregen. Jezus' onder-richt en voorbeeld gaven een nieuw inzicht in de betekenis van deze dagen en de wijze waarop ze moeten worden gevierd.

1. Wie heeft volgens de Bijbel deze jaarlijkse feesttijden ingesteld, naast de wekelijkse sabbatsviering? Lev. 23:1-4. Verklaarde God uitdrukkelijk dat zijn jaarlijkse feesten naast de wekelijkse sabbat gevierd moesten worden? Vers 37-38.

COMMENTAAR: Merk op dat deze feesttijden niet de „feesttijden van de Joden” of „van Mozes” zijn, zoals men weleens denkt. Het zijn Gods eigen feesttijden, die door zijn mensen jaarlijks moeten worden gevierd.

2. Wat is het eerste feest dat jaarlijks moet worden gevierd? Lev. 23:5. Wanneer stelde God het eerste Pascha in? Ex. 12:1-14, 21-27.

COMMENTAAR: Het Pascha, het eerste door God geboden jaarlijkse feest, beeldt het begin uit — de eerste fase — van Gods plan voor het behoud van de mens.

Het Pascha was bedoeld als een herinnering aan Gods tussenkomst waardoor de eerstgeborenen van de Israëlieten van de dood werden gered. Het was tevens een vooruitblik op het grote offer van Jezus Christus, „ons [pascha]lam” (1 Kor. 5:7; 1 Petr. 1:18-19), voor de zonden van de mensheid. De redding van de eerstgeborenen van de Israëlieten van de engel des doods, door het bloed van lammeren aan de deurposten op dat eerste Pascha, is, in symbolische zin, een voorafschaduwing van onze redding van de eeuwige straf, die op de zonde staat (Rom. 6:23), door het offer van Christus.

Na Christus' dood werd het nieuwtestamentische Pascha, dat gevierd wordt met de nieuwe symbolen van ongezuurd brood en wijn, een jaarlijkse herdenking van zijn offer, daar Christus de werkelijkheid werd waarvan het paschalam de voorafschaduwing was.

3. Gebod God nog vóór de verbondssluiting bij de berg Sinaï dat het Pascha voor altijd in acht genomen moest worden? Ex. 12:14, 24. Vierde Jezus Christus het Pascha? Joh. 2:13, 23.

4. Stelde Jezus, in aanwezigheid van zijn 12 discipelen, het nieuwtestamentische Pascha in op de avond voor zijn kruisiging? Lukas 22:7-8, 14-20. Welk nieuw gebod gaf Hij hun met betrekking tot

de viering van het Pascha? Joh. 13:1-5, 14-15.

5. Weigerde Petrus aanvankelijk Jezus toe te staan zijn voeten te wassen? Vers 6-8. Kon Petrus een relatie met Jezus hebben als hij Hem niet toestond zijn voeten te wassen? Vers 8. Waarom stelde Jezus tijdens zijn laatste Paschamaal als nieuw gebruik deze voetwassing in? Vers 12-16.

COMMENTAAR: In die tijd, toen open sandalen het gebruikelijke schoeisel waren, konden voeten heel vuil worden. Bij het betreden van een huis werd het wassen van de voeten beschouwd als een weinig verheffende taak, die meestal door de laagste bedienden werd uitgevoerd.

Door zijn discipelen de voeten te wassen liet Jezus zien dat Hij op aarde gekomen was om de mensheid te dienen. Spoedig daarna bewees Hij hoe vergaand zijn buitengewone dienstbaarheid aan deze wereld was, door zijn leven te geven voor de zonden van alle mensen. De voetwassing beeldt de houding van nederigheid en dienstbaarheid aan anderen uit, die Christus van zijn volgelingen verlangt.

6. Gebood Jezus zijn discipelen duidelijk elkaars voeten te wassen? Joh. 13:14-15. Moesten de apostelen dit eveneens onderwijzen? Matth. 28:19.

7. Welke nieuwe manier van Paschavieren stelde Christus kort voor zijn dood in? Matth. 26:26-29. Wat gebood Hij zijn discipelen inzake deze nieuwe manier van Paschavieren? Lukas 22:19-20. Moest ook dit door de apostelen worden onderwezen? Matth. 28:19.

COMMENTAAR: Jezus schafte het Pascha niet af; Hij bracht het in vervulling en wijzigde de gebruikte symbolen. In plaats van jaarlijks op de 14e dag van de eerste maand het bloed van een lam te vergieten en vervolgens het geroosterde vlees ervan te eten moeten wij nu ongezuurd brood en wijn gebruiken als symbool van Jezus' lijden en sterven.

Het nieuwtestamentische Pascha moet worden gevierd als een jaarlijkse herdenking van Christus' lijden en dood. Door op symbolische wijze te eten van zijn vlees en te drinken van zijn bloed, voorgesteld door respectievelijk ongezuurd brood en wijn, kunnen wij deel hebben aan het eeuwige leven (Joh. 6:32-33, 35, 50-51, 53-58).

Het vieren van het Pascha bevestigt van jaar op jaar „totdat Hij komt” (1 Kor. 11:26) het geloof van de ware christen in het bloed van Christus, ons paschalam (1 Kor. 5:7), vergoten tot vergeving van zonden en gesymboliseerd door het drinken van wijn.

Het eten van het brood dat gebroken is, symboliseert ons geloof in het lichaam van Christus, dat door de Romeinen wreed geslagen en geseseld werd. Het is een blijk van onze volledige onderwer-

ping aan God en zijn levenswijze, van onze bereidheid te delen in Christus' lijden door zelf als christen terwille van de gerechtigheid te lijden (Rom. 8:17; 1 Petr. 2:19-25).

Christus onderging zijn foltering en zijn eropvolgende dood aan het kruis opdat wij, door het geloof in zijn gebroken lichaam en zijn vergoten bloed, vergeving van zonden zouden kunnen verkrijgen en Hij in ons zou leven en wij in Hem door een nieuwe, heilige levenswijze (Hebr. 10:19-20; Joh. 6:53-58).

In overeenstemming met hetgeen Christus geboden heeft, vieren ware christenen van deze tijd het Pascha op de avond voorafgaande aan de dag van zijn lijden en sterven — de 14e dag van de eerste maand van Gods kalender — en wel in de avond, na de aanvang van die dag.

(De precieze datum van het Pascha en van Gods andere jaarlijkse feesten, varieert van jaar tot jaar, wanneer men van de Romeinse kalender uitgaat. De juiste data voor al de feesten voor de eerstvolgende jaren kunt u schriftelijk bij ons kantoor aanvragen.)

8. Leerde de apostel Paulus de nieuwtestamentische christenen het Pascha te vieren met behulp van de nieuwe symbolen — ongezuurd brood en wijn — zoals Jezus had gedaan en bevolen? 1 Kor. 5:7-8; 11:23-26.

COMMENTAAR: De door Christus gestichte Kerk vierde het Pascha en het Feest der Ongezuurde Broden en niet het tegenwoordige „Pasen”.

9. Zal het Pascha door Christus en anderen ook nog gevierd worden, nadat Christus het Koninkrijk van God op aarde heeft gevestigd? Matth. 26:29; Lukas 22:15-16. Moest het tot die tijd in acht worden genomen als herdenking van Christus' lijden en dood? Herlees 1 Korinthe 11:25-26.

COMMENTAAR: Jezus gebood zijn discipelen het Pascha te vieren om Hem te gedenken tot het moment van zijn wederkomst. De apostelen vierden het en ook in onze tijd vieren christenen nog steeds het Pascha.

Het Feest der Ongezuurde Broden

Het Pascha, het eerste van Gods jaarlijkse feesten, beeldt het begin, de eerste fase, van Gods plan voor de mens uit. Jezus Christus, „ons [pascha]lam” (1 Kor. 5:7) leed en stierf voor onze zonden. Het offer van Christus aanvaardt zonder meer is echter onvoldoende.

Wanneer wij ons eenmaal hebben bekeerd en God onze zonden vergeven heeft, moeten wij de zondige wegen van deze wereld verlaten, evenals

Israël Egypte verliet, dat een symbool is van de zonde (Hebr. 11:25-26). Dat is ons persoonlijk aandeel in Gods plan.

Om ons te helpen de kennis van de tweede fase van Gods plan levend te houden, drukt het tweede jaarlijkse feest ons op het hart niet opnieuw te vervallen in zonden waarvoor Christus met zijn bloed heeft betaald.

1. Welk feest gebood God de Israëlieten direct na het Pascha te vieren? Ex. 12:17; Lev. 23:6. Moesten zij het slechts die ene keer vieren? Ex. 12:17; 13:10.

COMMENTAAR: Merk op dat God het Feest der Ongezuurde Broden aan het volk gaf, voordat het de berg Sinai bereikt had, zelfs nog voordat het het land Egypte had verlaten. Het moest ook door alle volgende generaties steeds opnieuw gevierd worden.

2. Hoeveel dagen duurt het Feest der Ongezuurde Broden? Ex. 12:15; 34:18; Num. 28:17; Deut. 16:3-4. Werden de eerste en zevende dag van het feest afgezonderd als heilige dagen — dagen waarop het volk moest samenkomen, zoals op een wekelijkse sabbatdag? Ex. 12:16; Lev. 23:7-8.

COMMENTAAR: De eerste maand van de Hebreeuwse kalender, die de Joden door Gods leiding hebben bewaard voor de nieuwtestamentische christenen, werd Abib en later Nisan genoemd. Hij valt in de maanden maart en april van de hedendaagse Romeinse kalender. Het Feest der Ongezuurde Broden begint op de 15e Abib, de dag na het Pascha. Het loopt zeven dagen door, tot en met de 21e Abib. Zowel de 15e als de 21e Abib is een speciale sabbat, een jaarlijkse „heilige samenkomst”, een dag van rust en eredienst aan God.

Op dit punt moeten wij onderscheid maken tussen Gods jaarlijkse feesttijden of feesten en Gods jaarlijkse heilige dagen of sabbatten. Gods plan omvat *zeven* jaarlijkse feesten. Twee daarvan, het Feest der Ongezuurde Broden en het Loofhuttenfeest, duren zeven dagen. Er zijn ook *zeven* jaarlijkse heilige dagen, sabbatten, dagen waarop wordt gerust van de dagelijkse arbeid. Elk daarvan valt op of tijdens een feest (het Feest der Ongezuurde Broden heeft er twee). Het Pascha, het eerste van de feesten, is daarentegen geen heilige dag of jaarlijkse sabbat.

3. Moesten de Israëlieten alle zuurdeeg en gezuurd voedsel uit hun huis en grondgebied verwijderen en tijdens de zeven dagen van het Feest der Ongezuurde Broden eruit weghouden? Ex. 12:15-20; 13:7.

COMMENTAAR: Zuurdeeg, voor zover het verband houdt met het Feest der Ongezuurde Broden, staat voor iedere substantie die wordt gebruikt om deeg

of beslag door vorming van koolzuurgas te doen rijzen. Rijsmiddelen van dit soort zijn gist, zuiveringszout en bakpoeders.

4. Is zuurdeeg duidelijk een symbool van de zonde? Matth. 16:6, 11-12; Lukas 12:1; 1 Kor. 5:8.

COMMENTAAR: Zuurdeeg of zuurdesem wordt in de Bijbel vaak genoemd als een type van de zonde. Zuurdeeg doet opzwellen en ook de zonde doet dat. Ongezuurd brood is een plat brood dat geen rijsmiddel bevat en symboliseert op grond hiervan de afwezigheid van zonde. Daar zeven Gods specifieke getal is om voltooiing en volmaaktheid aan te duiden, beelden de zeven dagen van het Feest der Ongezuurde Broden de zondeloze staat van bekeerde christenen uit, nadat zij met God zijn verzoend door het vergoten bloed van Jezus Christus (Ef. 2:12-13).

5. Na bekering en doop worden door het offer van Christus iemands tot dan toe begane zonden uitgewist. Wat antwoordt Paulus op de vraag of wij met zondigen mogen voortgaan? Rom. 6:15-16. Wat was het gebod dat hij als apostel gaf? Vers 11-13.

COMMENTAAR: Christus stierf om ons de straf van de eeuwige dood te besparen (Rom. 6:23). God verwacht dat wij na onze bekering en doop in geestelijk opzicht ongezuurd blijven door „in nieuwheid des levens [te] wandelen” (vers 4). God wil niet dat wij blijven zondigen.

6. Zei Paulus dat nieuwtestamentische christenen het Feest der Ongezuurde Broden moeten vieren? 1 Kor. 5:8.

COMMENTAAR: Ieder voorjaar is het Feest der Ongezuurde Broden een periode waarin christenen op symbolische wijze hun besluit om in overeenstemming met Gods levenswijze te leven vernieuwen.

Pinksteren — Feest der Eerstelingen

De derde fase van Gods plan wordt uitgebeeld door het derde jaarlijkse feest, Pinksteren, ook wel het Wekenfeest of Feest der Eerstelingen genoemd.

1. Hoe luiden Gods instructies inzake dit feest? Lev. 23:15-17, 20. Was dit feest een heilige dag of sabbat van rust, waarop het volk samen diende te komen? Vers 21. Moest dit door Gods mensen voor altijd jaarlijks gevierd worden? Hetzelfde vers.

COMMENTAAR: Op dit punt gekomen moeten wij de symboliek van een ceremonie die verband houdt met het Feest der Ongezuurde Broden trachten te begrijpen en nagaan wat het verband daarvan is met het derde jaarlijkse feest. De betekenis van die ceremonie is belangrijk, ook al wordt zij niet meer in acht genomen sinds de Romeinen in 70 n.C. de

Tempel verwoestten.

2. Welk soort offer moest aan God gebracht worden voordat met de voorjaars oogst kon worden begonnen? Vers 9-11, 14.

COMMENTAAR: Zoals in de inleiding van deze les werd uitgelegd, heeft God zijn jaarlijkse feesten ingesteld in verband met de twee jaarlijkse landbouwoogsten in het land van Israël. God heeft deze oogsten gebruikt als model voor de twee geestelijke „oogsten” van zijn plan.

De fysieke oogsten helpen ons begrijpen dat God op dit moment nog niet rechtstreeks bezig is met de overgrote meerderheid van de mensen van vandaag. Voor Christus' terugkeer roept God slechts weinig mensen. De lentefeesten illustreren dat christenen de „eerstelingen” van het behoud zijn (Jak. 1:18), het relatief kleine begin van zijn geestelijke mensenoogst.

Het begin van de lenteoogst verliep als volgt. Op de ochtend van de eerste dag van de week (zondag) tijdens het Feest der Ongezuurde Broden werd de eerste schoof gerst, die de avond tevoren was gemaaid, naar de priester gebracht, die haar in de lucht bewoog om haar door God te laten aanvaarden. Deze ceremonie was bekend onder de naam beweegoffer en had betrekking op de *eerste* van de eerstelingen oogst.

Zodra de schoof was geofferd, kon de oogst beginnen. Het hoogtepunt van de lenteoogst werd bereikt ten tijde van het Feest der Eerstelingen, dat viel op een zondag, op de 50e dag van het oogstseizoen dat met het beweegoffer aanving. (Pinksteren, de nieuwtestamentische naam voor dit feest, is afkomstig van het griekse woord *pentekoste*, dat letterlijk „vijftigste [dag]” betekent.) Het volk kwam op deze jaarlijkse sabbat bijeen om God te danken voor de eerstelingen oogst van dat jaar.

Kijken we vervolgens naar het verband tussen het beweegoffer en Jezus Christus.

3. Wie zou als eerste uit de doden worden opgewekt? Hand. 26:23. Was Hij daardoor de eerste der eerstelingen van Gods geestelijke oogst? 1 Kor. 15:20, 23; Kol. 1:18. Zijn christenen dan ook duidelijk de eerstelingen van Gods grote plan? Jak. 1:18; Rom. 8:23.

4. Voer Christus op naar zijn Vader in de hemel, nadat Hij uit de doden was opgewekt? Joh. 20:17. Raakten zijn discipelen Hem, later op diezelfde dag, aan, nadat Hij uit de hemel was teruggekeerd? Vergelijk Mattheüs 28:9 met Johannes 20:19-20.

COMMENTAAR: Het was op de eerste dag van de week (zondag) tijdens het Feest der Ongezuurde Broden, precies op de ochtend dat de schoof die voor het beweegoffer bestemd was, werd geofferd,

dat Jezus Christus door zijn Vader in de hemel als geestelijke „beweegofferschoof” werd aanvaard.

Christus bracht daarmee de symboliek van het oudtestamentische beweegoffer in vervulling. Hij werd de „eerstgeborene uit de doden” (Kol. 1:18).

5. Beloofde Christus vóór zijn dood en opstanding geestelijke hulp aan zijn discipelen? Joh. 14:16. Wat is deze „Trooster”? Vers 26.

6. Op welke dag ontvingen de discipelen Gods heilige Geest? Hand. 2:1-4. Werden zij daardoor leden van „het lichaam van Christus”? 1 Kor. 12:12-14, 27.

COMMENTAAR: Op de Pinksterdag werd aan de discipelen de heilige Geest geschonken, precies zoals Jezus had beloofd. Op die dag zond God zijn Geest om zijn Kerk te stichten.

Het nieuwtestamentische Pinksterfeest is nu een herdenking geworden van de stichting van de nieuwtestamentische Kerk van God door het ontvangen van Gods heilige Geest.

Het Trompettenfeest

De eerstelingen ontvangen het eeuwige leven pas wanneer Jezus Christus op aarde terugkeert. Dit brengt ons bij de vierde fase van Gods plan.

Het Trompettenfeest beeldt in Gods plan een centrale gebeurtenis uit. Het is niet alleen een uitbeelding van de komst van Christus, die ten doel heeft de eerstelingen op te wekken en te veranderen, maar ook van het ingrijpen van Jezus Christus om de mensheid van vernietiging te redden en het Koninkrijk van God op aarde te vestigen.

Laten wij precies trachten te begrijpen welke plaats dit feest in Gods grote plan inneemt.

1. Wanneer moet het vierde jaarlijkse feest worden gevierd? Lev. 23:23-25. Is het opnieuw een sabbat waarop van het dagelijks werk moet worden gerust? Vers 24-25. Krijgt Gods volk de opdracht op deze heilige dag samen te komen? Vers 24.

COMMENTAAR: Het getal *zeven* in Gods plan betekent voltooiing en volmaaktheid. De zevende maand van Gods kalender bevat de laatste vier feesten, die de completering van Gods plan voor de mensheid uitbeelden. Het feest dat op de eerste dag van deze maand valt geeft het begin aan van de laatste gebeurtenissen van Gods plan.

2. Moest dit feest met trompetgeschal worden aangekondigd? Vers 24.

COMMENTAAR: Het Trompettenfeest ontleent aan deze ceremonie zijn naam. Het blazen op trompetten heeft een belangrijke symbolische betekenis, in het bijzonder met betrekking tot de tijd vlak vóór Christus' wederkomst.

Er werd niet alleen op trompetten geblazen om Gods feesten aan te kondigen, maar ook om Gods mensen voor de samenkomst bijeen te roepen. Bovendien werden ze gebruikt om alarm te slaan bij oorlogsdreiging of een vijandelijke aanval. Het geluid ervan had een schrikbaar effect. Men wist daardoor dat er oorlog ophanden was. Het is de waarschuwing voor oorlogsdreiging die het Trompettenfeest van Gods andere feesten onderscheidt. Christus wees erop dat zijn terugkeer zal plaatsvinden in een tijd van wereldoorlog.

3. Beloofde Jezus zijn engelen te zullen uitzenden om met luid trompetgeschal zijn uitverkorenen te verzamelen? Matth. 24:30-31. Zal wanneer deze trompet klinkt de opstanding van de doden in Christus plaatsvinden? 1 Thess. 4:16-17; 1 Kor. 15:51-52; Openb. 11:15-18. Is die trompet de zevende en laatste van de zeven die in Openbaring 8 worden aangekondigd? 1 Kor. 15:52.

COMMENTAAR: Op het geluid van de zevende trompet, die de terugkeer van Jezus Christus aankondigt, zullen de eerstelingen van Gods plan tot eeuwig leven worden opgewekt. God zal op dat moment de kleinste van de twee mensenoogsten binnenhalen. Degenen die het eeuwige leven ontvangen zullen dan samen met Christus de aarde besturen (Openb. 20:4, 6) en tijdens en na het Millennium de grootste van de twee geestelijke oogsten binnenhalen. De laatste drie feesten geven bijzonderheden weer over hoe dit zal geschieden.

Grote Verzoendag

De vijfde fase van Gods plan, de Grote Verzoendag, beeldt uit hoe Satan door Christus wordt verwijderd naar een plaats waar hij de mensheid niet kan bereiken. Hij zal daar 1000 jaar worden gebonden en niet langer in staat zijn de volken te misleiden en de mensheid tot zonde te bewegen.

Na Satans gevangenzetting zal de rest van de mensheid met God worden verzoend en verenigd. Laten wij trachten de symboliek van dit vijfde feest van God te begrijpen.

1. Welke jaarlijkse sabbat volgt negen dagen na het Trompettenfeest? Lev. 23:27; 16:29-31. Moeten Gods mensen op die dag voor God samenkomen? Lev. 23:27.

2. Hoe moeten wij de Verzoendag vieren? Vers 32. Hoe „verootmoedigt” men zich? Jes. 58:3; Ezra 8:21.

COMMENTAAR: De Verzoendag is in zekere zin de meest ongewone heilige dag, gezien hetgeen God van ons verwacht. Het is de enige dag van het jaar waarop God ons gebiedt te vasten — ons te onthouden van voedsel en water (Ex. 34:28; Esther

4:16). Het vasten begint in de avond, na afloop van de negende dag van de zevende maand en eindigt in de avond, na afloop van de tiende dag (het duurt „van avond tot avond”; Lev. 23:32).

De Bijbel maakt duidelijk dat vasten tot doel heeft ons te verootmoedigen om God en zijn rechtvaardige levenswijze te benaderen (Jes. 58:6-11). Vasten op de Verzoendag is derhalve een levendige verwijzing naar de gezindheid van Christus: de houding van nederigheid, goddelijk medeleven en naarstig zoeken naar God en zijn levenswijze.

3. Verschilt de Verzoendag ook van alle andere heilige dagen door het feit dat er geen enkele arbeid op mag worden verricht? Num. 29:7; Lev. 16:29. Waarom moet deze dag zo plechtig worden gevierd? Lev. 23:28.

COMMENTAAR: Wat betekent het woord ‘verzoening’? Volgens het woordenboek betekent verzoenen vrede sluiten, het eens worden, tegenstellingen opheffen. De Verzoendag symboliseert inderdaad het sluiten van vrede, het tot overeenstemming komen van God en mens. God en mens kunnen echter pas volledig met elkaar worden verzoend, wanneer Satans macht aan banden is gelegd. Leviticus 16 geeft in detail weer wat de Levitische priesters op de Verzoendag moesten doen. Hoewel de betreffende rituelen niet meer worden uitgevoerd, onthullen ze toch veel over de vijfde fase van Gods plan om zijn bestuur op aarde te herstellen en iedereen de kennis te brengen die tot behoud leidt.

4. Moest de hogepriester uit het geslacht van Aäron eens per jaar een speciaal offer brengen om alle zonden van Israël te verzoenen? Lev. 16:32-34. Vond dit op de Verzoendag plaats? Vers 29-30.

5. Nam de priester voordat hij de verzoening deed twee bokken en wierp hij vervolgens het lot om uit te maken wie elk van beide moest voorstellen? Lev. 16:7-8. Moest een van beide „de Here” (Christus) voorstellen? Vers 8. Wie moest de andere bok voorstellen? Hetzelfde vers. Moest die andere weggezonden worden? Vers 10.

COMMENTAAR: Azazel is een oude naam om Satan de duivel aan te duiden.

6. Werd de bok die Christus voorstelde geofferd als zondoffer voor alle mensen? Vers 15-16. Werden de zonden van het volk op symbolische wijze gelegd op de kop van de andere bok, die Satan voorstelde en die daarna naar de woestijn werd gebracht? Vers 21-22.

COMMENTAAR: Jezus Christus heeft verzoening gedaan voor onze zonden door de straf ervoor (de dood — Rom. 6:23) te ondergaan en zijn zondeloze leven voor ons te offeren. De feitelijke oorzaak van onze zonden is echter Satan de duivel (Joh. 8:42

44). In dit ritueel op de Verzoendag werden alle door Satan ingegeven zonden van de mens op symbolische en directe wijze teruggelegd op het hoofd van Satan, waar zij thuishoren.

Wanneer Christus terugkeert, zal de schuld van de zonden die de mensheid bedreven heeft, rechtstreeks op Satan worden gelegd, die vervolgens uit de nabijheid van de mens zal worden verwijderd. Let op de vervulling van dit onderdeel van Gods plan, zoals dat in het boek Openbaring door Jezus Christus wordt geprofeteerd:

7. Wat zal er met Satan geschieden na de wederkomst van Jezus Christus? Openb. 20:1-2. Waarin zal hij worden geworpen? Vers 3. Let ook op Openbaring 18:1-2.

COMMENTAAR: De „afgrond” of „bodemloze put” werd uitgebeeld door de woestijn waarheen de bok die Azazel voorstelde, werd verbannen. Satan en zijn demonen zal het door Christus definitief worden belet de mensheid tot zonde te verleiden.

Wanneer de duivel door een engel van God (op symbolische wijze voorgesteld door de man „die daarvoor gereed staat” in Leviticus 16:21) geketend is, zal de mensheid voor het eerst in staat zijn het grote plan van God te begrijpen. De mensen zullen hun verkeerde levenswijze inzien en zich willen bekeren om vergeving van zonden te ontvangen. Pas dan zullen de mensen verzoend worden met God, zoals door de Grote Verzoendag wordt uitgebeeld.

Het Loofhuttenfeest

1. Welk door God geboden feest begint vijf dagen na de Verzoendag? Lev. 23:34; Deut. 16:13-15.

2. Begint dit zeven dagen durende feest met een heilige dag waarop al het dagelijkse werk verboden is en waarop men voor God moet samenkomen? Lev. 23:35. Is het vieren van dit feest door God voor altijd geboden? Vers 41.

COMMENTAAR: Het Loofhuttenfeest werd ook wel het Feest der Inzaming genoemd (Ex. 23:16; 34:22), omdat het na de oogst aan het eind van de zomer en het begin van de herfst werd gevierd (Lev. 23:39).

3. Wat is het door God vastgestelde thema van de jaarlijkse viering van het Loofhuttenfeest? Deut. 16:14-15. Zegt God dat men lekker moet eten teneinde de vreugde tijdens het feest te vergroten? Deut. 14:26.

COMMENTAAR: Het Loofhuttenfeest, dat de zesde fase van het plan van God uitbeeldt, is een periode van grote vreugde. Voor het oude Israël was het een periode van vreugde, omdat vlak voor het Feest de rijke wintervoorraad was geoogst.

Het Feest heeft evenwel voor christenen van deze tijd nog meer betekenis. Het geeft een beeld, voorproef, van de voorspoed, het geluk, de vreugde en de universele vrede die overal ter wereld zullen heersen onder het rechtvaardige bestuur van Jezus Christus en de onsterfelijke heiligen (Openb. 20:4, 6). Algemene gehoorzaamheid aan Gods wetten en de door God geopenbaarde levenswijze zullen de wereld van morgen tot een buitengewoon gelukkig oord maken.

4. Gebiedt God zijn mensen in de loop van het jaar een tiende deel van hun inkomsten op te sparen om dat te besteden aan de reis naar en het bijwonen van het Feest? Deut. 14:22-26.

COMMENTAAR: Het Loofhuttenfeest geeft Gods mensen de gelegenheid een week lang in vreugde en overvloed te leven om een voorproef te krijgen van de rijkdom die de hele wereld ten deel zal vallen.

5. Gebood God de Israëlieten tijdens het Feest in hutten te wonen? Lev. 23:42.

COMMENTAAR: Een loofhut is een tijdelijke woning. God gebood de oude Israëlieten tijdens de viering van het Loofhuttenfeest te wonen in provisorische hutten, gemaakt van takken van loofbomen (vers 40).

God heeft het Loofhuttenfeest bedoeld om zijn mensen van de wereld af te zonderen en te bevrijden. Door een week lang in een tijdelijke verblijfplaats te wonen, los van hun gebruikelijke omgeving en bezigheden, genieten Gods mensen een voorproef van de universele vrijheid, vreugde en vrede die tijdens het Millennium zullen heersen, wanneer Satan is verbannen en alle mensen door Gods Geest worden geleid (Joël 2:28, 32).

De dagen van het Loofhuttenfeest zijn dagen van ononderbroken, oprecht gemeend, christelijk samenzijn. Tienduizenden mensen die God toebehoren komen dan overal ter wereld met hun gezin bijeen op plaatsen waar het Feest wordt gevierd. Door de harmonieuze wijze waarop zij tijdens het Feest met elkaar leven laten zij zien hoe de zondige en ongelukkige wereld van vandaag er na de terugkeer van Christus uit zal zien.

Maar het Loofhuttenfeest is ook een geestelijk feest. Leden van de Wereldwijde Kerk van God ontvangen door inspirerende preken onderricht van Gods dienaren.

6. Zullen na de onderwerping van de oorlogvoerende volken en de instelling van het Koninkrijk van God door Jezus Christus, de volken naar Hem toekomen om in Gods levenswijze te worden onderwezen? Jes. 2:1-4; Micha 4:1-3. Zal de hele wereld uiteindelijk Gods weg naar vrede, geluk, overvloedig leven en behoud begrijpen? Jes. 11:9; Jer. 31:34.

COMMENTAAR: Wanneer Satan eenmaal gebonden is en het Koninkrijk van God is ingesteld, zal een duizend jaar durende gouden eeuw van wereldomvattende vrede en voorspoed aanvangen. De liefdevolle heerschappij van Jezus Christus zal een nieuwe beschaving voortbrengen, gebaseerd op Gods levenswijze, op zijn wet van liefde, en resulterend in grote materiële en geestelijke zegeningen.

7. Zal er een eind komen aan de groei van Gods heerschappij? Jes. 9:6.

COMMENTAAR: De wereldbevolking zal tijdens het Millennium snel toenemen. Miljarden mensen zullen uiteindelijk worden bekeerd. De grote „herfstogst” van mensen zal in het Koninkrijk van God worden geoogst.

De Laatste Grote Dag

Wat zal er gebeuren met al de mensen die geleefd hebben en gestorven zijn zonder ooit door God te zijn geroepen, mensen die nooit de gelegenheid hebben gehad om het plan en het doel dat God met de mensheid beoogt werkelijk te leren kennen en begrijpen? Zijn zij voor eeuwig verloren?

Het antwoord is af te leiden uit de betekenis van de Laatste Grote Dag, het zevende en laatste van Gods jaarlijkse feesten, het feest dat de zevende en laatste fase van Gods plan uitbeeldt.

1. Is het Gods wil dat alle mensen tot de kennis van zijn plan van behoud komen? 2 Petr. 3:9; 1 Tim. 2:4.

COMMENTAAR: God heeft in zijn liefdevolle zorgzaamheid voorzien in een mogelijkheid van behoud voor alle mensen die ooit hebben geleefd.

Zoals de week niet volledig is zonder de zevende-dagssabbat, zo is het plan van God niet compleet zonder dit zevende en laatste jaarlijkse feest.

Het getal *zeven* in de Bijbel betekent voltooiing en volmaaktheid. Dit zevende feest van God beeldt de voltooiing van Gods plan uit. Er blijkt uit dat Gods liefde en barmhartigheid jegens de mens verder strekken dan het Millennium.

2. Was er een achtste dag van samenkomst vlak na de zeven dagen van het Loofhuttenfeest? Lev. 23:36, 39.

COMMENTAAR: De laatste jaarlijkse sabbat of heilige dag wordt direct na het Loofhuttenfeest gevierd. Doordat deze direct na het zeven dagen durende Loofhuttenfeest valt, werd hij daarmee geassocieerd en de „achtste dag” genoemd. Dit feest werd onder christenen bekend als de Laatste Grote Dag. Het is duidelijk een afzonderlijk feest en een heilige dag.

De Laatste Grote Dag verbeeldt de periode van het Oordeel van de Grote Witte Troon, de laatste

fase van Gods plan. Uit Openbaring 20:5 (eerste zin) blijkt dat er na het Millennium een tweede opstanding zal plaatshebben en uit vers 11-12 dat dan aan iedereen die is gestorven zonder ooit door God geroepen te zijn de gelegenheid wordt geboden God en zijn levenswijze te leren kennen.

Al deze mensen zullen, evenals de christenen die daarvoor in deze tijd de gelegenheid krijgen, dan voldoende tijd krijgen om God te leren gehoorzamen. De mensen die Gods levenswijze blijven volgen zullen aan het eind van deze periode, die volgens de Bijbel 100 jaar zal duren (Jes. 65:20), worden veranderd in onsterfelijke wezens.

3. Waar wordt deze tweede opstanding ook beschreven? Ezech. 37:1-14. Worden deze doden duidelijk tot een fysiek leven opgewekt? Vers 5-9. Zal God hun zijn heilige Geest schenken? Vers 13-14.

4. Hoe noemde Jezus deze speciale „dag” of periode voor alle mensen die de boodschap van behoud nog moeten horen? Matth. 11:20-24; 12:41-42.

COMMENTAAR: Christus noemt met name de bevolking van Tyrus en Sidon, Sodom en Nineve en als laatste de „koningin van het zuiden”. Deze mensen, die in verschillende generaties hebben geleefd, worden alle vergeleken met de mensen van Jezus’ tijd, van wie de overgrote meerderheid zijn boodschap niet begreep of geloofde. Jezus zei dat zij allen zullen worden opgewekt samen met de generatie van zijn eigen tijd.

Jezus heeft genoeg voorbeelden gegeven van mensen die in zeer uiteenlopende tijden hebben geleefd om te bewijzen dat het merendeel van de mensheid op hetzelfde tijdstip op deze aarde in leven zal zijn: mensen uit de tijd vóór de Zondvloed, uit de Middeleeuwen en het grootste deel van de mensen die nu leven; zelfs baby’s en kinderen die voortijdig gestorven zijn, zullen dan worden opgewekt. Zij zullen allen opstaan in de tweede opstanding, omdat zij tijdens hun eerste leven niet door God werden geroepen.

De oude volken die in Mattheüs 11 en 12 door Jezus genoemd worden zouden zich hebben bekeerd als Hij in hun tijd persoonlijk naar hen toe was gekomen. Zij zullen zich dan ook zeker bekeren wanneer zij na het Millennium worden opgewekt en toegang krijgen tot de heilige Geest.

5. Hechtte Jezus, die ook zelf het Loofhuttenfeest vierde (Joh. 7:2, 8-10, 14), speciale betekenis aan de viering en betekenis van de achtste dag van het Feest? Joh. 7:37. Wat zei Hij over deze laatste heilige dag? Vers 37-39.

COMMENTAAR: Jezus sprak deze woorden op de Laatste Grote Dag. Hij had het uiteraard niet over fysieke dorst, maar maakte bekend dat wie

geestelijke dorst heeft en in Hem gelooft, tot Hem kan komen om van de heilige Geest te drinken.

De weinigen die God in deze tijd, de tijd vóór Christus' wederkomst, roept hebben nu reeds toegang tot Gods Geest. Maar voor de overgrote meerderheid der mensen moet de vervulling van Jezus' woorden nog wachten tot de Laatste Grote Dag.

Christus, het middelpunt van Gods heilige dagen

Gods dagen openbaren het doel van God met de mensheid en beelden uit hoe Hij bezig is dit doel te verwezenlijken. In deze les hebben wij geleerd dat Gods jaarlijkse feesten bovendien rechtstreeks wijzen op onze Verlosser, Jezus Christus. Hij is „ons [pascha]lam” (1 Kor. 5:7). Door Christus „aan te doen” blijven wij geestelijk ongezuurd (Rom. 13:13-14; Ef. 4:22-24), zoals wordt uitgebeeld door het Feest der Ongezuurde Broden.

Christus is de eerste der „eerstelingen” en 50 dagen na zijn opstanding, op de Pinksterdag, zond Hij de heilige Geest uit. Op die dag begon de nieuwtestamentische Kerk.

Jezus Christus zal op aarde terugkeren om in te grijpen in het wereldgebeuren (zoals wordt uitgebeeld door het Trompettenfeest), zijn eerstelingen

op te wekken en als Koning der koningen en Heer der heren te regeren na de omverwerping van de despotische heerschappij van Satan, zoals wordt uitgebeeld door de Grote Verzoendag. Wanneer de invloed van de duivel en zijn demonen is uitgeschakeld, zullen alle mensen de gelegenheid krijgen om door bekering, doop en de ontvangst van de heilige Geest met God te worden verzoend. Allen zullen de kans krijgen opnieuw geboren te worden (Joh. 3:3, 5) en „in nieuwheid des levens [te] wandelen” (Rom. 6:4).

Onder de liefdevolle heerschappij van Jezus Christus zal de wereld algemene vrede, voorspoed en vreugde ondervinden, zoals wordt uitgebeeld door het Loofhuttenfeest. Miljarden mensen zullen tijdens het Millennium bekeerd en behouden worden en het eeuwige leven ontvangen.

Jezus Christus zal in de laatste belangrijke fase van Gods plan, de Laatste Grote Dag, die de periode van het laatste oordeel uitbeeldt, het behoud uiteindelijk mogelijk maken voor iedereen die ooit heeft geleefd, maar de waarheid nooit gehoord of begrepen heeft.

De Wereldwijde Kerk van God onderwijst de kostbare waarheid inzake Gods doel en plan met betrekking tot de mens. Overal ter wereld vieren ware christenen trouw Gods wekelijkse sabbat en Gods jaarlijkse heilige dagen.